

Šolsko blagó.

Vaje v spisovanji. 1. Zapišite, ktere iz med naslednjih reči so usnjate, lončene, steklene, zlate, sreberne, bakrene, svinčene, železne, jeklene, kamnite, lesene, koščene: pušina krogla, klešče, globinomér (plajba), desetica, dvajsetica, sedlo, verč, glavnik, uhani, šivanka, kozarec, lonec, mlinski kamen, zid, naklo, sold, skleda, lopata, ravvalo, skarje, žlica, vilice, čevlji, rokavica, žebelj, kotel, pila, cekin, verižica pri uri, okrožnik, nož.

2. Povejte, koliko nog ima človek, konj, petelin, žaba, riba, muha, pajk, keber, metulj? Koliko voglov ima šolska tabla, koliko strani ima vsak listek, koliko strani in listkov ima »Abecednik«?

3. Kaj je šestdeset trenutkov, šestdeset minut, štiri in dvajset ur, sedem dni, trideset dni, dva in petdeset tednov, tri sto in pet in šestdeset (ali šest in šestdeset) dni, tri mesce, šest mesecev, sto let?

4. Kaj je stol, kladvo, meč, brana, črnilo, hlače, ura, jesen, voda luna, kremen, srebro, češnja, pšenica, volčja češnja, lipa, ščuka, golob, medved, zidar, podobar?

5. Izverstite, ktere iz med naslednjih živali so domače živali, ktere divje živali, ktere so tice, dvoživke, ribe, zazelke, pajkovi, košarji, červi, mehkužci: pijavka, rak, polž, kača, metulj, slanik, sova, volk, ovca, kokoš, škerjanec, jazbec, orel, osa, krap, čmerlj, martinček, deževnica (glista), jegulja, gerlica, zajec, ščinkovce, koza.

Dopisi in novice.

Iz pod Triglava. V vsak »Tovaršev« list koj pogledam in zastonj pričakujem spisa, ki ga mi slovenski ljudski učitelji po pravici smemo tirjati od onih učiteljev, ki so bili pretečene jesenske praznike v gospodarsko-kmetijski šoli na Dunaji. Povsod je navada, da tisti, ki so bili tu pa sim poslani, potem ali v kakem očitnem shodu ali časopisu naznanjajo in poročajo svoje izvedbe, ter svetu kažejo, da niso hodili po svetu za »nebodigatreba«. G. Iv. Tomšič popisuje svojih »šest tednov na Dunaji« v »Novicah«; to je sicer lepo; da pa našemu učiteljskemu listu »Tovaršu« nihče teh gospodov ne privoši besede, ni lepo. Poglejmo svoje brate na Nemškem (v dunajskih in drugih šolskih listih), in videli bomo, kako zeló jim je mar za to, da se šolsko slovstvo podpira in širi z zedinjenimi močmi. Mi slovenski učitelji smo res nekako preveč samisvoji in bi rekel nekako merzli eden proti drugemu, zato pa tudi naša reč ne napreduje enako našim sosedom. Menda smo tako odgojeni, ali kali, da nimamo pravega serca do združbe. Kar mene tiče, povem in spoznam odkritoserčno, da sem bil prva leta tudi ves sam za se, in da se tega nisem privadil nikjer drugod, kakor v pripravniški šoli. Tù sem videl, kako so učitelji eden drugega čez ramo gledali, ali še celó vpričo nas zasmehovali i. t. d. To ni prav. Učitelji pri eni šoli morajo biti pravi pobratimi med sabo in eden drugemu pomagati, kjer koli je komu treba. Tako mora biti povsod pri vseh stanovih, da se